

ѡі. Пётръ же прекываше толкій: ѡвѣрзше же видѣша ѡго, и оужасошася.

ѡі. Помаавъ же ѡмъ рѣкою молчати, сказа ѡмъ, какъ Гдѣ ѡго изведе изъ темницы. рече же: возвѣстите ѡмъ и братіамъ сіѡ. и изшедъ иде во ѡно мѣсто.

ѡі. Бывшъ же дню, бѣ молва не мала въ воинѣхъ, что оубо Петръ высть.

ѡі. Ирвдъ же поискавъ ѡго и не ѡбрѣтъ, и истазавъ стражы, повелѣ ѡвести ѡхъ: и изшедъ ѡ Исдеѣ въ Кесарію живаше.

ѡі. Бѣ же Ирвдъ гнѣваася на Тѣраны и Сидѡнаны: ѡже ѡдинодѡшнѡ прїидоша къ немъ, и оумоливше власта постѣльника царѣва, прошахъ міра, понеже страны ѡхъ ѡ царства ѡгѡ питахъся.

ѡі. Въ нареченный же день Ирвдъ ѡболкъ во одѣждъ царскъ, и сѣдъ на сдѡиши предъ народомъ, глаголаше къ нимъ.

ѡі. Народъ же возглашаше: гласъ Бжїѣ, а не человѣчь.

ѡі. Внезапъ же порази ѡго Ангѣлъ Гдѣнь, занѣ не даде славы Бгѣ: и кывъ червми издѣнъ, издше.

ѡі. Слово же Бжїе расташе и множашеся.

ѡі. Варнава же и Савлъ возвратистася изъ Іерліма во Антіохію, исполнившѣ слъжбъ, поѣмше съ собою и Іѡанна нарицаемаго Марка.

ГЛАВА Гѣ.

ѡі. Бахъ же нѣщцы въ цркви сѡщей во Антіохіи пррѡцы и оучителѣ, Варнава же и Сѡмѡнъ нарицаемый Нігеръ, и Лзкій Кѣринеѡнинъ, и Манайлъ со Ирвдомъ четвертовластникомъ воспитанный, и Савлъ.

ѡі. Слзжашымъ же ѡмъ Гдѣви и посташымся, рече Дхъ